

บทที่ 5

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาการประมาณมูลค่าเงินนั้นธนาคารของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน จังหวัดลำปาง นี้ จะเป็นผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการแจกแบบสอบถามนักท่องเที่ยว จำนวน 344 ราย ณ อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน จังหวัดลำปาง ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2548 โดยจะนำข้อมูลที่ได้แยกวิเคราะห์ออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 จะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน โดยจะมีผลวิเคราะห์แยกออกเป็น เพศ อายุ รายได้ สถานภาพ ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว เป็นต้น

ส่วนที่ 2 จะเป็นพฤติกรรมกรการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน โดยแยกออกเป็น ลักษณะการมาเที่ยวอุทยาน ช่วงเวลาในการมาท่องเที่ยว จำนวนสมาชิกที่มาท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว เป็นต้น

ส่วนที่ 3 จะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลค่าใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว ซึ่งแยกเป็นการวิเคราะห์ต้นทุนที่ใช้ในการเดินทาง ค่าเสียโอกาสของเวลา ต้นทุนค่าเสียโอกาสของเวลา เป็นต้น

ส่วนที่ 4 จะเป็นการวิเคราะห์หาสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน โดยจะสร้างแบบจำลอง 6 แบบ ซึ่งอยู่ในฟังก์ชันรูปแบบ Log Linear และรูปแบบ Double-log Linear เป็นต้น

ส่วนที่ 5 จะเป็นการวิเคราะห์การรวมมูลค่าสถานที่ท่องเที่ยว โดยจะทำการหามูลค่าส่วนเกินของผู้บริโภค แล้วนำมาคำนวณ มูลค่าสถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น

รายละเอียดผลการศึกษาดังกล่าวมีดังต่อไปนี้

5.1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

ลักษณะทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน จากการออกแบบสอบถามจำนวน 400 ราย แต่ได้รับแบบสอบถามที่มีข้อมูลสมบูรณ์กลับคืนมาเพียงจำนวน 344 ราย โดยมีข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่ได้มาเที่ยว ณ อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน จำนวน 344 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 187 ราย คิดเป็น 54.4 % และเป็นเพศชาย จำนวน 157 ราย คิดเป็น 45.6 % โดยมีนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า 24 ปี จำนวน 105 ราย คิดเป็น 30.53 % ซึ่งนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนนั้น มีอายุมากที่สุด คือ 73 ปี และมีอายุน้อยที่สุด คือ 15 ปี และมีอายุเฉลี่ยอยู่ประมาณ 33.23 ปี สำหรับภูมิฐานะของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนนั้น พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีภูมิฐานะอยู่ในภาคอื่น ๆ จำนวน 204 ราย คิดเป็น 59.3 % ในส่วนของสถานภาพของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 200 ราย คิดเป็น 58.1 % สำหรับระดับการศึกษาของกลุ่มนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 192 ราย คิดเป็น 55.8 % ในส่วนของรายได้หรือรายรับสุทธิต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน พบว่า รายได้หรือรายรับสุทธิต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 92 ราย คิดเป็น 26.75 โดยมีรายได้หรือรายรับสุทธิต่อเดือนสูงสุดเท่ากับ 450,000 บาท และรายได้หรือรายรับสุทธิต่อเดือนต่ำสุดเท่ากับ 1,500 บาท และมีรายได้หรือรายรับสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 20,510.13 บาท สำหรับอาชีพของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 104 ราย คิดเป็น 30.2 % ดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

เพศ	ความถี่	ร้อยละ
ชาย	157	45.6
หญิง	187	54.4
รวม	344	100
อายุ	ความถี่	ร้อยละ
น้อยกว่า 24 ปี	105	30.53
25 - 34 ปี	88	25.58
35 - 44 ปี	91	26.45
45 - 54 ปี	45	13.08
55 ปีขึ้นไป	15	4.36
รวม	344	100
ภูมิลำเนา	ความถี่	ร้อยละ
จ.ลำปาง	68	19.8
ภาคเหนือ	72	20.9
ภาคอื่น ๆ	204	59.3
รวม	344	100
สถานภาพ	ความถี่	ร้อยละ
โสด	200	58.1
สมรส	142	41.3
อื่น ๆ	2	0.6
รวม	344	100

ตารางที่ 5.1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน (ต่อ)

ระดับการศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
ต่ำกว่าและประถมศึกษา	1	0.3
ประถมศึกษาตอนปลาย	4	1.2
มัธยมศึกษาตอนต้น	8	2.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย	62	18
ปวส./อนุปริญญา	33	9.6
ปริญญาตรี	192	55.8
ปริญญาโท	38	11
ปริญญาเอก	6	1.7
รวม	344	100
รายได้	ความถี่	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	67	19.48
5,000 - 10,000 บาท	92	26.75
10,001 - 20,000 บาท	80	23.25
20,001 - 50,000 บาท	82	23.84
มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	23	6.68
รวม	344	100
อาชีพ	ความถี่	ร้อยละ
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	104	30.2
ลูกจ้าง/พนักงานเอกชน	81	23.5
ธุรกิจส่วนตัว	49	14.2
เกษียณ	4	1.2
เกษตรกร	77	22.4
นักเรียน/นักศึกษา	17	4.9
รับจ้างทั่วไป	2	0.6
ว่างงาน	10	2.9
รวม	344	100

ที่มา: จากสารวจ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

5.2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

5.2.1 ลักษณะการมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

กลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะมีการจัดการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนกันเอง จำนวน 266 ราย คิดเป็น 77.3 % รองลงมาเป็นสถานศึกษา/หน่วยงาน จำนวน 51 ราย คิดเป็น 14.8 % ดังตารางที่ 5.2

ตาราง 5.2 ลักษณะการมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

ลักษณะการมาท่องเที่ยว	ความถี่	ร้อยละ
จัดการท่องเที่ยวกันเอง	266	77.3
บริษัทนำเที่ยวเป็นผู้จัด	4	1.2
สถานศึกษา/หน่วยงานเป็นผู้จัด	51	14.8
อื่น ๆ	23	6.7
รวม	344	100

ที่มา: จากการสำรวจ

5.2.2 ช่วงเวลาที่ใช้มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะใช้เวลาช่วงวันหยุด (เสาร์ – อาทิตย์) มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน จำนวน 160 ราย คิดเป็น 46.5 % รองลงมาจะใช้เวลาช่วงวันธรรมดา (จันทร์ – ศุกร์) จำนวน 115 ราย คิดเป็น 33.4 % ดังตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 ช่วงเวลาที่ใช้มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

ช่วงเวลาที่ใช้มาท่องเที่ยว	ความถี่	ร้อยละ
วันธรรมดา(จันทร์ - ศุกร์)	115	33.4
วันหยุด (เสาร์ - อาทิตย์)	160	46.5
วันหยุดนักขัตฤกษ์	69	20.1
รวม	344	100

ที่มา: จากการสำรวจ

5.2.3 จำนวนสมาชิกที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน น้อยกว่า 10 คน จำนวน 249 ราย คิดเป็น 72.38 % รองลงมา จะมาท่องเที่ยว ประมาณ 11 - 50 คน จำนวน 63 ราย คิดเป็น 18.32 % โดยมีจำนวนสมาชิกที่มาด้วยมากที่สุด คือ 300 คน จำนวนสมาชิกที่มาด้วยน้อยที่สุด คือ 1 คน และมีจำนวนสมาชิกโดยเฉลี่ยจำนวน 19.93 คน ดังตารางที่ 5.4

ตารางที่ 5.4 จำนวนสมาชิกที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาด้วยกัน	ความถี่	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 คน	249	72.38
11 - 50 คน	63	18.32
50 คนขึ้นไป	32	9.30
รวม	344	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

5.2.4 ช่องทางการได้รับข่าวสาร หรือการชักชวนให้มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ได้รับข่าวสาร หรือการชักชวนให้มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน โดยเพื่อน/ญาติมากที่สุด จำนวน 231 ราย คิดเป็น 67.2 % รองลงมา คือ จากทางสื่อสิ่งพิมพ์ จำนวน 64 ราย คิดเป็น 18.6 % ดังตารางที่ 5.5

ตารางที่ 5.5 ช่องทางการได้รับข่าวสาร หรือการชักชวนให้มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

ช่องทางการได้รับข่าวสาร	ความถี่	ร้อยละ
เพื่อน/ญาติชักชวน	231	67.2
ทางสื่อสิ่งพิมพ์	64	18.6
ทางสื่อประชาสัมพันธ์	26	7.6
อื่น ๆ	23	6.7
รวม	344	100

ที่มา: จากการสำรวจ

5.2.5 สาเหตุที่มาท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ตั้งใจมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน จำนวน 315 ราย คิดเป็น 91.6 % และ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นทางผ่านจำนวน 29 ราย คิดเป็น 8.4 % ดังตารางที่ 5.6

ตารางที่ 5.6 สาเหตุที่มาท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

สาเหตุที่มาท่องเที่ยว	ความถี่	ร้อยละ
ตั้งใจมา	315	91.6
เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นทางผ่าน	29	8.4
รวม	344	100

ที่มา: จากการสำรวจ

5.2.6 วิธีเดินทางมายังอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นำรถยนต์ส่วนตัวมาท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน จำนวน 250 ราย คิดเป็น 72.7 % รองลงมา ใช้บริการรถโดยสารประจำทาง จำนวน 51 ราย คิดเป็น 14.8 % ดังตารางที่ 5.7

ตารางที่ 5.7 วิธีเดินทางมายังอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

วิธีเดินทางมา	ความถี่	ร้อยละ
รถยนต์ส่วนตัว	250	72.7
รถโดยสารประจำทาง	51	14.8
รถของบริษัทนำเที่ยว	28	8.1
อื่นๆ	15	4.4
รวม	344	100

ที่มา: จากการสำรวจ

5.2.7 ลักษณะการเข้ามาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เข้ามาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนแบบไม่พักค้างคืน จำนวน 213 ราย คิดเป็น 61.9 % รองลงมา พักค้างคืน 1 คืน จำนวน 105 ราย คิดเป็น 30.5 % และอันดับที่ 3 พักค้างคืน 2 คืน จำนวน 14 ราย คิดเป็น 4.1 % ดังตารางที่ 5.8

ตารางที่ 5.8 ลักษณะการเข้ามาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

การพักค้างคืนที่อุทยาน	ความถี่	ร้อยละ
ไม่พักค้างคืน	213	61.9
1คืน	105	30.5
2คืน	14	4.1
มากกว่า 2 คืน	12	3.5
รวม	344	100

ที่มา: จากการสำรวจ

5.2.8 ความเห็นเกี่ยวกับราคาค่าบริการของสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับราคาค่าเข้าชมอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนว่า มีราคาค่าเข้าชมพอดีแล้ว จำนวน 240 ราย คิดเป็น 69.8 % รองลงมา เห็นว่ามีราคาถูก จำนวน 41 ราย คิดเป็น 11.9 % และอันดับที่ 3 เห็นว่า มีราคาแพง จำนวน 36 ราย คิดเป็น 10.5 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับราคาค่าบริการอาบน้ำแร่ว่า ค่าบริการอาบน้ำแร่พอดีแล้ว จำนวน 154 ราย คิดเป็น 57.5 % รองลงมา เห็นว่า ค่าบริการอาบน้ำแร่มีราคาแพง จำนวน 74 ราย คิดเป็น 27.6 % และอันดับที่ 3 มีความเห็นว่าคุณค่าบริการอาบน้ำแร่มีราคาแพงมาก จำนวน 20 ราย คิดเป็น 7.5 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับราคาอาหารและเครื่องดื่มในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ว่ามีราคาพอดีแล้ว จำนวน 212 ราย คิดเป็น 67.9% รองลงมา เห็นว่ามีราคาแพง จำนวน 79 ราย คิดเป็น 25.3 % และอันดับที่ 3 เห็นว่ามีราคาแพงมาก จำนวน 13 ราย คิดเป็น 4.2 % ดังตารางที่ 5.9

ตารางที่ 5.9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับราคาค่าบริการของสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับราคา		ระดับความคิดเห็น					
		แพงมาก	แพง	พอดี	ถูก	ถูกมาก	รวม
ค่าเข้าชมอุทยานฯ	ความถี่	18	36	240	41	9	344
	ร้อยละ	5.2	10.5	69.8	11.9	2.6	100
ค่าอาบน้ำแร่	ความถี่	20	74	154	19	1	268
	ร้อยละ	7.5	27.6	57.5	7.1	0.3	100
ราคาค่าอาหาร	ความถี่	13	79	212	8	0	312
	ร้อยละ	4.2	25.3	67.9	2.6	0.0	100

ที่มา: จากการสำรวจ

5.2.9 การเข้าไปท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้เข้าไปท่องเที่ยวยังบ่อน้ำพุร้อน จำนวน 330 ราย คิดเป็น 95.9 % และไม่ได้เข้าไปท่องเที่ยวยังบ่อน้ำพุร้อน จำนวน 14 ราย คิดเป็น 4.1 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้เข้าไปใช้บริการอาบน้ำแร่ จำนวน 268 ราย คิดเป็น 77.9 % และไม่ได้เข้าไปใช้บริการอาบน้ำแร่ จำนวน 76 ราย คิดเป็น 22.1 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้เข้าไปท่องเที่ยวที่น้ำตกแจ้ซ้อน จำนวน 248 ราย คิดเป็น 72.1 % และไม่ได้เข้าไปท่องเที่ยวที่น้ำตกแจ้ซ้อน จำนวน 96 ราย คิดเป็น 27.9 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าไปท่องเที่ยวที่น้ำตกแม่เปือก จำนวน 275 ราย คิดเป็น 79.9 % และได้เข้าไปท่องเที่ยวที่น้ำตกแม่เปือก จำนวน 69 ราย คิดเป็น 20.1 % ดังตารางที่

5.10

ตารางที่ 5.10 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าไปท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

สถานที่ที่เข้าไปท่องเที่ยว	ได้เข้าไปท่องเที่ยว		ไม่ได้เข้าไปท่องเที่ยว	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
บ่อน้ำพุร้อน	330	95.9	14	4.1
อาบน้ำแร่	268	77.9	76	22.1
น้ำตกแจ้ซ้อน	248	72.1	96	27.9
น้ำตกแม่เปียง	69	20.1	275	79.9

ที่มา: จากการสำรวจ

5.2.10 ความเห็นเกี่ยวกับความประทับใจในสถานที่ท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความประทับใจโดยรวมในการมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ว่า มีความประทับใจมาก จำนวน 128 ราย คิดเป็น 37.2 % รองลงมา เห็นว่ามีความประทับใจปานกลาง จำนวน 103 ราย คิดเป็น 29.9 % และอันดับที่ 3 เห็นว่ามีความประทับใจมากที่สุด จำนวน 61 ราย คิดเป็น 17.7 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับความประทับใจในการท่องเที่ยวบ่อน้ำพุร้อน ว่ามีความประทับใจมาก จำนวน 91 ราย คิดเป็น 27.6 % รองลงมา คือ มีความประทับใจปานกลาง จำนวน 83 ราย คิดเป็น 25.2 % และอันดับที่ 3 มีความประทับใจ มากที่สุด จำนวน 76 ราย คิดเป็น 23.0 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับความประทับใจในการอาบน้ำแร่ ว่ามีความประทับใจมาก จำนวน 92 ราย คิดเป็น 34.3 % รองลงมา คือ มีความประทับใจปานกลาง จำนวน 71 ราย คิดเป็น 26.5 % และอันดับที่ 3 มีความประทับใจ มากที่สุด จำนวน 66 ราย คิดเป็น 24.6 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับความประทับใจในการท่องเที่ยว น้ำตกแจ้ซ้อน ว่ามีความประทับใจปานกลาง จำนวน 75 ราย คิดเป็น 30.2 % รองลงมา คือ มีความประทับใจมาก จำนวน 70 ราย คิดเป็น 28.2 % และอันดับที่ 3 มีความประทับใจ มากที่สุด จำนวน 56 ราย คิดเป็น 22.6 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับความประทับใจในการท่องเที่ยว น้ำตกแม่เปียง ว่ามีความประทับใจปานกลาง จำนวน 28 ราย คิดเป็น 40.6 % รองลงมา คือ มีความประทับใจมากที่สุด จำนวน 16 ราย คิดเป็น 23.2 % และอันดับที่ 3 มีความประทับใจ มาก จำนวน 15 ราย คิดเป็น 21.7 % ดังตารางที่ 5.11

ตารางที่ 5.11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความประทับใจของสถานที่ท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

ความประทับใจในสถานที่ท่องเที่ยว		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		มากที่สุด	มาก	พอใช้	น้อย	น้อยมาก	
อุทยานแห่งชาติ แจ้ซ้อน	ความถี่	61	128	103	38	14	344
	ร้อยละ	17.7	37.2	29.9	11.0	4.1	100
บ่อน้ำพุร้อน	ความถี่	76	91	83	62	18	330
	ร้อยละ	23.0	27.6	25.2	18.8	5.5	100
อาบน้ำแร่	ความถี่	66	92	71	31	8	268
	ร้อยละ	24.6	34.3	26.5	11.6	3.0	100
น้ำตกแจ้ซ้อน	ความถี่	56	70	75	37	10	248
	ร้อยละ	22.6	28.2	30.2	14.9	4.0	100
น้ำตกแม่เปียง	ความถี่	16	15	28	7	3	69
	ร้อยละ	23.2	21.7	40.6	10.1	4.3	100

ที่มา: จากการสำรวจ

5.2.11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าไปใช้บริการสถานที่ท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวมีความเห็นเกี่ยวกับการบริการของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ว่า มีการบริการพอใช้ จำนวน 148 ราย คิดเป็น 43.0 % รองลงมา เห็นว่าบริการดีมาก จำนวน 147 ราย คิดเป็น 42.7 % และอันดับที่ 3 เห็นว่ามีการบริการดีมากที่สุด จำนวน 41 ราย คิดเป็น 11.6 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการในบ่อน้ำพุร้อน ว่า การบริการดีมาก จำนวน 177 ราย คิดเป็น 53.6 % รองลงมา เห็นว่าการบริการพอใช้ จำนวน 92 ราย คิดเป็น 27.9 % และอันดับที่ 3 เห็นว่า การบริการดีมากที่สุด จำนวน 51 ราย คิดเป็น 15.5 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการอาบน้ำแร่ ว่า การบริการดีมาก จำนวน 126 ราย คิดเป็น 47.0 % รองลงมา เห็นว่าการบริการพอใช้ จำนวน 110 ราย คิดเป็น 41.0 % และอันดับที่ 3 เห็นว่า การบริการดีมากที่สุด จำนวน 25 ราย คิดเป็น 9.3 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการของร้านอาหารและเครื่องดื่มในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ว่ามีการบริการพอใช้ จำนวน 163 ราย คิดเป็น 52.2

% รองลงมา เห็นว่ามีการบริการดีมาก จำนวน 113 ราย คิดเป็น 36.2 % และอันดับที่ 3 เห็นว่า มีการบริการดีมากที่สุด จำนวน 18 ราย คิดเป็น 5.8 % ดังตารางที่ 5.12

ตารางที่ 5.12 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการของสถานที่ท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

การบริการในสถานที่ท่องเที่ยว		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		มากที่สุด	มาก	พอใช้	น้อย	น้อยมาก	
อุทยานแห่งชาติ แจ้ซ้อน	ความดี	40	147	148	8	1	344
	ร้อยละ	11.6	42.7	43.0	2.3	0.3	100
บ่อน้ำพุร้อน	ความดี	51	177	92	6	4	330
	ร้อยละ	15.5	53.6	27.9	1.8	1.2	100
อาบน้ำแร่	ความดี	25	126	110	6	1	268
	ร้อยละ	9.3	47.0	41.0	2.2	0.4	100
ร้านอาหาร	ความดี	18	113	163	17	1	312
	ร้อยละ	5.8	36.2	52.2	5.4	0.3	100

ที่มา: จากการสำรวจ

5.2.12 ความเห็นเกี่ยวกับความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสะอาดของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ว่า มีความสะอาดมาก จำนวน 156 ราย คิดเป็น 45.3 % รองลงมา เห็นว่ามีความสะอาดปานกลาง จำนวน 132 ราย คิดเป็น 38.4 % และอันดับที่ 3 เห็นว่า มีความสะอาดมากที่สุด จำนวน 34 ราย คิดเป็น 9.9 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความเห็นเกี่ยวกับความสะอาดของบ่อน้ำพุร้อนว่ามีความสะอาดพอใช้จำนวน 158 ราย คิดเป็น 47.9 % รองลงมาเห็นว่ามี ความสะอาดมาก จำนวน 111 ราย คิดเป็น 33.6 % และอันดับที่ 3 เห็นว่า มีความสะอาดน้อย จำนวน 30 ราย คิดเป็น 9.1 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความเห็นเกี่ยวกับความสะอาดของสถานบริการอาบน้ำแร่ว่า มีความสะอาดพอใช้ จำนวน 142 ราย คิดเป็น 53.0% รองลงมา เห็นว่า มีความสะอาดมาก จำนวน 91 ราย คิดเป็น 34.0 % และอันดับที่ 3 เห็นว่า มีความสะอาดน้อย จำนวน 23 ราย คิดเป็น 8.6 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความเห็นเกี่ยวกับความสะอาดของบริเวณน้ำตกแจ้ซ็อน ว่า มีความสะอาดพอใช้ จำนวน 105 ราย คิดเป็น 42.3 % รองลงมา เห็นว่า มีความสะอาดมาก จำนวน 104 ราย คิดเป็น 41.9 % และอันดับที่ 3 เห็นว่า มีความสะอาดมากที่สุด จำนวน 33 ราย คิดเป็น 13.3 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความเห็นเกี่ยวกับความสะอาดของบริเวณน้ำตกแม่เปียงว่า มีความสะอาดพอใช้ จำนวน 31 ราย คิดเป็น 44.9 % รองลงมา เห็นว่า มีความสะอาดมาก จำนวน 24 ราย คิดเป็น 34.8 % และอันดับที่ 3 เห็นว่า มีความสะอาดมากที่สุด จำนวน 11 ราย คิดเป็น 15.9 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสะอาดของร้านอาหารและเครื่องดื่มในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ็อน ว่ามีความสะอาดพอใช้ จำนวน 165 ราย คิดเป็น 52.9 % รองลงมา เห็นว่า มีความสะอาดดีมาก จำนวน 116 ราย คิดเป็น 37.2 % และอันดับที่ 3 เห็นว่ามีความสะอาดน้อย จำนวน 19 ราย คิดเป็น 6.1 % ดังตารางที่ 5.13

ตารางที่ 5.13 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ็อน

ความสะอาดบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		มากที่สุด	มาก	พอใช้	น้อย	น้อยมาก	
อุทยานแห่งชาติแจ้ซ็อน	ความถี่	34	156	132	21	1	344
	ร้อยละ	9.9	45.3	38.4	6.1	0.3	100
บ่อน้ำพุร้อน	ความถี่	24	111	158	30	7	330
	ร้อยละ	7.3	33.6	47.9	9.1	2.1	100
อาบน้ำแร่	ความถี่	9	91	142	23	3	268
	ร้อยละ	3.4	34.0	53.0	8.6	1.1	100
น้ำตกแจ้ซ็อน	ความถี่	33	104	105	5	1	248
	ร้อยละ	13.3	41.9	42.3	2.0	0.4	100
น้ำตกแม่เปียง	ความถี่	11	24	31	3	0	69
	ร้อยละ	15.9	34.8	44.9	4.3	0.0	100
ร้านอาหาร	ความถี่	11	116	165	19	1	312
	ร้อยละ	3.5	37.2	52.9	6.1	0.3	100

ที่มา: จากการสำรวจ

5.2.13 ความเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ว่า มีความปลอดภัยพอใช้ จำนวน 144 ราย คิดเป็น 41.9 % รองลงมา เห็นว่ามีความปลอดภัยมาก จำนวน 141 ราย คิดเป็น 41.0 % และอันดับที่ 3 เห็นว่า มีความปลอดภัยมากที่สุด จำนวน 30 ราย คิดเป็น 8.7 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยของบ่อน้ำพุร้อน ว่า มีความปลอดภัยมาก จำนวน 158 ราย คิดเป็น 47.9 % รองลงมา เห็นว่า มีความปลอดภัยพอใช้ จำนวน 147 ราย คิดเป็น 44.5 % และอันดับที่ 3 เห็นว่ามีความปลอดภัยมากที่สุด จำนวน 18 ราย คิดเป็น 5.5 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยของสถานบริการอาบน้ำแร่ ว่า มีความปลอดภัยพอใช้ จำนวน 124 ราย คิดเป็น 46.3 % รองลงมา เห็นว่า มีความปลอดภัยมาก จำนวน 121 ราย คิดเป็น 45.1 % และอันดับที่ 3 เห็นว่ามีความปลอดภัยมากที่สุด จำนวน 12 ราย คิดเป็น 4.5 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยของน้ำตกแจ้ซ้อน ว่า มีความปลอดภัยพอใช้ จำนวน 124 ราย คิดเป็น 50.0 % รองลงมา เห็นว่า มีความปลอดภัยมาก จำนวน 90 ราย คิดเป็น 36.3 % และอันดับที่ 3 เห็นว่ามีความปลอดภัยมากที่สุด จำนวน 23 ราย คิดเป็น 9.3 %

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยของบริเวณน้ำตกแม่เปียง ว่า มีความปลอดภัยพอใช้ จำนวน 39 ราย คิดเป็น 56.5 % รองลงมา เห็นว่า มีความปลอดภัยมาก จำนวน 15 ราย คิดเป็น 21.7 % และอันดับที่ 3 เห็นว่ามีความปลอดภัยน้อย จำนวน 7 ราย คิดเป็น 10.1 % ดังตารางที่ 5.14

ตารางที่ 5.14 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

ความปลอดภัยบริเวณ		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		มากที่สุด	มาก	พอใช้	น้อย	น้อยมาก	
อุทยานแห่งชาติ แจ้ซ้อน	ความถี่	30	141	144	26	3	344
	ร้อยละ	8.7	41.0	41.9	7.6	0.9	100
บ่อน้ำพุร้อน	ความถี่	18	158	147	6	1	330
	ร้อยละ	5.5	47.9	44.5	1.8	0.3	100
อาบน้ำแร่	ความถี่	12	121	124	10	1	268
	ร้อยละ	4.5	45.1	46.3	3.7	0.4	100
น้ำตกแจ้ซ้อน	ความถี่	23	90	124	10	1	248
	ร้อยละ	9.3	36.3	50.0	4.0	0.4	100
น้ำตกแม่เปียง	ความถี่	6	15	39	7	2	69
	ร้อยละ	8.7	21.7	56.5	10.1	2.9	100

ที่มา: จากการสำรวจ

5.2.14 ความคิดเห็นในการกลับมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะกลับมาท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนอีกจำนวน 337 ราย คิดเป็น 98.0 % และไม่กลับมาท่องเที่ยวอีก จำนวน 7 ราย คิดเป็น 2.0 % ดังตารางที่ 5.15

ตารางที่ 5.15 ความคิดเห็นในการกลับมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

การกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง	ความถี่	ร้อยละ
กลับมาอีก	337	98.0
ไม่กลับมา	7	2.0
รวม	344	100

ที่มา: จากการสำรวจ

5.2.15 จำนวนการมาท่องเที่ยวสถานที่ในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนใน 1 ปี

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนเพียง 1 ครั้งในระยะเวลา 1 ปี เป็นจำนวน 240 ราย คิดเป็น 69.77 % รองลงมา กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวมาเที่ยว 2 ครั้ง ในระยะ 1 ปี จำนวน 61 ราย คิดเป็น 17.33 % และอันดับที่ 3 มาเที่ยว 3 ครั้ง ในระยะเวลา 1 ปี จำนวน 22 ราย คิดเป็น 6.40 % ซึ่งมีจำนวนการมาท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนใน 1 ปีโดยเฉลี่ยแล้ว ประมาณ 1.9012 ครั้ง/ปี

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวบ่อน้ำพุร้อน เพียง 1 ครั้งในระยะเวลา 1 ปี เป็นจำนวน 207 ราย คิดเป็น 60.2 % รองลงมา กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวมาเที่ยว 2 ครั้ง ในระยะ 1 ปี จำนวน 72 ราย คิดเป็น 20.9 % และอันดับที่ 3 มาเที่ยว 3 ครั้ง ในระยะเวลา 1 ปี จำนวน 30 ราย คิดเป็น 8.7 % ซึ่งมีจำนวนการมาท่องเที่ยวที่บ่อน้ำพุร้อนใน 1 ปีโดยเฉลี่ยแล้ว ประมาณ 1.53 ครั้ง/ปี

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาท่องเที่ยว น้ำตกแจ้ซ้อนเพียง 1 ครั้งในระยะเวลา 1 ปี เป็นจำนวน 175 ราย คิดเป็น 50.9 % รองลงมา กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวมาเที่ยว 2 ครั้ง ในระยะ 1 ปี จำนวน 44 ราย คิดเป็น 12.8 % และอันดับที่ 3 มาเที่ยว 3 ครั้ง ในระยะเวลา 1 ปี จำนวน 13 ราย คิดเป็น 3.8 % ซึ่งมีจำนวนการมาท่องเที่ยวที่น้ำตกแจ้ซ้อนใน 1 ปีโดยเฉลี่ยแล้ว ประมาณ 1.06 ครั้ง/ปี

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาเที่ยวน้ำตกแม่เปียมเพียง 1 ครั้งในระยะเวลา 1 ปี เป็นจำนวน 56 ราย คิดเป็น 16.3 % รองลงมา กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวมาเที่ยว 2 ครั้ง ในระยะ 1 ปี จำนวน 7 ราย คิดเป็น 2.0 % และอันดับที่ 3 มาเที่ยว 3 ครั้ง ในระยะเวลา 1 ปี จำนวน 4 ราย คิดเป็น 1.2 % ซึ่งมีจำนวนการมาท่องเที่ยวที่น้ำตกแม่เปียมใน 1 ปี โดยเฉลี่ยแล้ว ประมาณ 0.26 ครั้ง/ปี ดังตารางที่ 5.16

ตารางที่ 5.16 จำนวนการมาท่องเที่ยวสถานที่ในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนใน 1 ปี

สถานที่ต่าง ๆ	จำนวนการมาท่องเที่ยว					
		1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง	รวม
อุทยานแห่งชาติ แจ้ซ้อน	ความถี่	240	61	22	21	344
	ร้อยละ	69.77	17.73	6.4	6.1	100
บ่อน้ำพุร้อน	ความถี่	207	72	30	21	344
	ร้อยละ	60.2	20.9	8.7	6.1	100
อาบน้ำแร่	ความถี่	175	44	13	16	344
	ร้อยละ	50.9	12.8	3.8	4.7	100
น้ำตกแจ้ซ้อน	ความถี่	56	7	4	2	344
	ร้อยละ	16.3	2	1.2	0.6	100

ที่มา: จากการสำรวจ

5.3 ข้อมูลค่าใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

5.3.1 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมายังอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ประมาณ 101 – 500 บาท จำนวน 147 ราย คิดเป็น 42.73 % รองลงมาเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางมายังอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนน้อยกว่า 100 บาท จำนวน 89 ราย คิดเป็น 25.87 % และอันดับที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางมายังอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนประมาณ 501 – 1,000 บาท จำนวน 69 ราย คิดเป็น 20.06 % โดยเสียค่าใช้จ่ายสูงสุดในการเดินทางมายังอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ประมาณ 6,000 บาท เสียค่าใช้จ่ายต่ำสุดในการเดินทางมายังอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ประมาณ 20 บาท และค่าใช้จ่ายในการเดินทางมายังอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน โดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 535.58 บาท ดังตารางที่ 5.17

ตารางที่ 5.17 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมายังอุทยานฯ	ความถี่	ร้อยละ
น้อยกว่า 100 บาท	89	25.87
101 - 500 บาท	147	42.73
501 - 1,000 บาท	69	20.06
มากกว่า 1,000 บาท	39	11.34
รวม	344	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

5.3.2 ค่าใช้จ่ายในการเข้าชมอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนโดยเฉลี่ย

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เสียค่าใช้จ่ายในการเข้าชมอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน น้อยกว่า 20 บาท จำนวน 225 ราย คิดเป็น 65.40 % รองลงมา เสียค่าใช้จ่ายในการเข้าชมอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ประมาณ 21 – 100 บาท จำนวน 108 ราย คิดเป็น 31.40 % และอันดับที่ 3 คือ เสียค่าใช้จ่ายในการเข้าชมอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ประมาณ 101 – 500 บาท จำนวน 8 ราย คิดเป็น 2.33 % โดยเสียค่าใช้จ่ายในการเข้าชมอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน สูงสุดประมาณ 2600 บาท เสียค่าใช้จ่ายในการเข้าชมอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ต่ำสุดประมาณ 3 บาท และเสียค่าใช้จ่ายในการเข้าชมอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน โดยเฉลี่ย ประมาณ 45.39 บาท ดังตารางที่ 5.18

ตารางที่ 5.18 ค่าใช้จ่ายในการเข้าชมอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนโดยเฉลี่ย

ราคาค่าเข้าชม	ความถี่	ร้อยละ
น้อยกว่า 20 บาท	225	65.40
21 - 100 บาท	108	31.40
101 - 500 บาท	8	2.33
มากกว่า 500 บาท	3	0.87
รวม	344	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

5.3.3 ค่าใช้จ่ายในการเข้ามาพักค้างคืนที่อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เสียค่าใช้จ่ายในการเข้ามาพักค้างคืนที่อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน มากกว่า 1,000 บาทขึ้นไป จำนวน 48 ราย คิดเป็น 13.95 % รองลงมา เสียค่าใช้จ่ายประมาณ 101 – 500 บาท จำนวน 39 ราย คิดเป็น 11.35 % โดยเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด ประมาณ 2400 บาท เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ประมาณ 10 บาท และเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ประมาณ 295.03 บาท ดังตารางที่ 5.19

ตารางที่ 5.19 ค่าใช้จ่ายในการเข้ามาพักค้างคืนที่อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

ค่าใช้จ่ายในการเข้ามาพักค้างคืน	ความถี่	ร้อยละ
ไม่ได้พักค้างคืน	213	61.91
ต่ำกว่า 100 บาท	28	8.14
101 - 500 บาท	39	11.35
501 - 1,000 บาท	16	4.65
มากกว่า 1,000 บาทขึ้นไป	48	13.95
รวม	344	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

5.3.4 ค่าอาหารและเครื่องดื่มระหว่างที่ท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เสียค่าอาหารและเครื่องดื่มระหว่างที่ท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ประมาณ 101 – 500 บาท จำนวน 157 ราย คิดเป็น 45.64 % รองลงมา เสียค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 100 บาท จำนวน 85 ราย คิดเป็น 24.71 % โดยเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด ประมาณ 10,000 บาท เสียค่าใช้จ่ายต่ำที่สุด ประมาณ 12 บาท และเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยประมาณ 351.60 บาท ดังตารางที่ 5.20

ตารางที่ 5.20 ค่าอาหารและเครื่องดื่มระหว่างที่ท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

ราคาอาหารและเครื่องดื่ม	ความถี่	ร้อยละ
ไม่ได้ซื้ออาหารและเครื่องดื่ม	48	13.95
ต่ำกว่า 100 บาท	85	24.71
101 - 500 บาท	157	45.64
501 - 1,000 บาท	45	13.08
มากกว่า 1,000 บาทขึ้นไป	9	2.62
รวม	344	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

5.3.5 ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดในระหว่างที่อยู่ในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เสียค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดระหว่างอยู่ในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนต่ำกว่า 100 บาท จำนวน 132 ราย คิดเป็น 38.37 % รองลงมา เสียค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ประมาณ 101 – 500 บาท จำนวน 93 ราย คิดเป็น 27.03 % โดยเสียค่าใช้จ่ายสูงสุด ประมาณ 2,000 บาท เสียค่าใช้จ่ายต่ำสุดประมาณ 3 บาท และเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยประมาณ 128.14 บาท ดังตารางที่ 5.21

ตารางที่ 5.21 ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดในระหว่างที่อยู่ในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	ความถี่	ร้อยละ
ไม่มีค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	109	31.70
ต่ำกว่า 100 บาท	132	38.37
101 - 500 บาท	93	27.03
มากกว่า 500 บาทขึ้นไป	10	2.90
รวม	344	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

5.3.6 จำนวนครั้งและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน จำแนกตามตัวแปรทางด้านลักษณะเศรษฐกิจและสังคม

จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ซึ่งจำแนกตามตัวแปรทางด้านลักษณะทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้ดังนี้ เพศของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวเพศชายได้มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน 1 ครั้ง ในระยะเวลา 1 ปี มากที่สุด มีจำนวน 108 ราย มีต้นทุนการเดินทางท่องเที่ยว (P_1) ซึ่งรวมค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และค่าเสียโอกาสของเวลาโดยใช้อัตราค่าจ้างเป็นต้นทุนค่าเสียโอกาส เท่ากับ 1,288.37 บาท ต้นทุนการเดินทางท่องเที่ยว (P_2) ซึ่งรวมค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และค่าเสียโอกาสของเวลาโดยใช้ $\frac{1}{3}$ ของอัตราค่าจ้างเป็นต้นทุนค่าเสียโอกาส เท่ากับ 1,078.05 บาท และต้นทุนการเดินทางเฉพาะค่าใช้จ่ายในการเดินทางเท่านั้น (P_3) เท่ากับ 548.93 บาท นักท่องเที่ยวเพศหญิงได้มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน 1 ครั้ง ในระยะเวลา 1 ปี มากที่สุด มีจำนวน 132 ราย ต้นทุนการเดินทางท่องเที่ยว (P_1) เท่ากับ 1,231.31 บาท (P_2) เท่ากับ 962.71 บาท และ (P_3) เท่ากับ 519.69 บาท เมื่อทำการจำแนกตามภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนา ในจ.ลำปาง ได้มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน 1 ครั้ง ในระยะเวลา 1 ปี มากที่สุด มีจำนวน 21 ราย ต้นทุนการเดินทางท่องเที่ยว (P_1) เท่ากับ 709.27 บาท (P_2) เท่ากับ 591.17 บาท และ (P_3) เท่ากับ 367.69 บาท นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาในภาคเหนือ ได้มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน 1 ครั้ง ในระยะเวลา 1 ปี มากที่สุด มีจำนวน 45 ราย ต้นทุนการเดินทางท่องเที่ยว (P_1) เท่ากับ 1,073.59 บาท (P_2) เท่ากับ 924.14 บาท และ (P_3) เท่ากับ 453.17 บาท นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาในภาคอื่นๆ ได้มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน 1 ครั้ง ในระยะเวลา 1 ปี มากที่สุด มีจำนวน 174 ราย ต้นทุนการเดินทางท่องเที่ยว (P_1) เท่ากับ 1,513.30 บาท (P_2) เท่ากับ 1,205.90 บาท และ (P_3) เท่ากับ 620.64 บาท

เมื่อทำการจำแนกตามสถานภาพของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด ได้มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน 1 ครั้ง ในระยะเวลา 1 ปี มากที่สุด มีจำนวน 146 ราย ต้นทุนการเดินทางท่องเที่ยว (P_1) เท่ากับ 1,245.54 บาท (P_2) เท่ากับ 1,079.32 บาท และ (P_3) เท่ากับ 560.77 บาท นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสได้มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน 1 ครั้ง ในระยะเวลา 1 ปี มากที่สุด มีจำนวน 92 ราย ต้นทุนการเดินทางท่องเที่ยว (P_1) เท่ากับ 1,301.08 บาท (P_2) เท่ากับ 961.72 บาท และ (P_3) เท่ากับ 506.25 บาท และนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพอื่นๆ ได้มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน 1 ครั้ง ในระยะเวลา 1 ปี มากที่สุด มีจำนวน 2 ราย ต้นทุนการเดินทางท่องเที่ยว (P_1) เท่ากับ 190.00 บาท (P_2) เท่ากับ 156.67 บาท และ (P_3) เท่ากับ 100.00 บาท

เมื่อทำการจำแนกตามรายได้ของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน 1 ครั้ง ในระยะเวลา 1 ปี มากที่สุด มีจำนวน 51 ราย ต้นทุนการเดินทางท่องเที่ยว (P_1) เท่ากับ 1,148.53 บาท (P_2) เท่ากับ 1,066.62 บาท และ (P_3) เท่ากับ 555.63 บาท นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 5,000- 10,000 บาท มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน 1 ครั้ง ในระยะเวลา 1 ปี มากที่สุด มีจำนวน 60 ราย ต้นทุนการเดินทางท่องเที่ยว (P_1) เท่ากับ 872.49 บาท (P_2) เท่ากับ 799.78 บาท และ (P_3) เท่ากับ 471.37 บาท นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน 1 ครั้ง ในระยะเวลา 1 ปี มากที่สุด มีจำนวน 60 ราย ต้นทุนการเดินทางท่องเที่ยว (P_1) เท่ากับ 1,461.58 บาท (P_2) เท่ากับ 1,213.82 บาท และ (P_3) เท่ากับ 690.75 บาท นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 20,001- 50,000 บาท มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน 1 ครั้ง ในระยะเวลา 1 ปี มากที่สุด มีจำนวน 56 ราย ต้นทุนการเดินทางท่องเที่ยว (P_1) เท่ากับ 1,405.82 บาท (P_2) เท่ากับ 1,008.77 บาท และ (P_3) เท่ากับ 450.71 บาท และ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 50,000 บาท มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน 1 ครั้ง ในระยะเวลา 1 ปี มากที่สุด มีจำนวน 13 ราย ต้นทุนการเดินทางท่องเที่ยว (P_1) เท่ากับ 1,948.59 บาท (P_2) เท่ากับ 1,211.85 บาท และ (P_3) เท่ากับ 496.95 บาท ดังตารางที่ 5.22

ตารางที่ 5.22 จำนวนครั้งและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยที่นักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน จำแนกตามตัวแปรทางด้านลักษณะเศรษฐกิจและสังคม

ปัจจัย	จำนวนครั้งในการมาเที่ยวชมฯ				รวม	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางโดยเฉลี่ย		
	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง		P1	P2	P3
เพศ								
ชาย	108	29	9	11	157	1,288.37	1,078.05	548.93
หญิง	132	32	13	10	187	1,231.31	962.71	519.69
รวม	240	61	22	21	344	2,519.69	2,040.76	1,068.62
ภูมิลำเนา								
จ.ลำปาง	21	20	13	14	68	709.27	591.17	367.69
ภาคเหนือ	45	16	6	5	72	1,073.59	924.14	453.17
ภาคอื่น ๆ	174	25	3	2	204	1,513.30	1,205.90	620.64
รวม	240	61	22	21	344	3,296.16	2,721.21	1,441.50

ตารางที่ 5.22 จำนวนครั้งและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน จำแนกตามตัวแปรทางด้านลักษณะเศรษฐกิจและสังคม (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวนครั้งในการมาเที่ยวชมฯ				รวม	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางโดยเฉลี่ย		
	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง		P1	P2	P3
สถานภาพ								
โสด	146	34	8	12	200	1,245.54	1,079.32	560.77
สมรส	92	27	14	9	142	1,301.08	961.72	506.25
อื่นๆ	2	0	0	0	2	190.00	156.67	100.00
รวม	240	61	22	21	344	2,736.62	2,197.70	1,167.02
รายได้								
ต่ำกว่า 5,000 บาท	51	9	2	5	67	1,148.53	1,066.62	555.63
5,000 – 10,000 บาท	60	14	6	12	92	872.49	799.78	471.37
10,001 - 20,000 บาท	60	14	6	0	80	1,461.58	1,213.82	690.75
20,001 - 50,000 บาท	56	18	5	3	82	1,405.82	1,008.77	450.71
มากกว่า 50,000 บาท	13	6	3	1	23	1,948.59	1,211.85	496.95
รวม	240	61	22	21	344	6,837.01	5,300.84	2,665.41

ที่มา: จากการสำรวจ

5.3.7 ต้นทุนการเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างที่มาอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

กลุ่มนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนโดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 1.901 ครั้งต่อปี และมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว แบ่งเป็น ต้นทุนเฉพาะค่าเดินทางคือต้นทุนลักษณะที่ 3 คือการคำนวณต้นทุนการเดินทางเฉพาะค่าใช้จ่ายในการเดินทางเท่านั้น มีค่าเท่ากับ 485.311 บาทต่อการมาเที่ยวหนึ่งครั้ง สำหรับค่าเสียโอกาสของเวลาที่คำนวณจากอัตราค่าจ้าง โดยเฉลี่ยเท่ากับ 758.874 บาท และสำหรับค่าเสียโอกาสของเวลาที่คำนวณจาก 1/3 ของอัตราค่าจ้าง โดยเฉลี่ยเท่ากับ 252.958 บาท และค่าใช้จ่ายอื่นๆ โดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 851.105 บาท ฉะนั้น เมื่อได้ต้นทุนเฉพาะค่าเดินทาง ค่าเสียโอกาสทั้งสองแบบ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ แล้วสามารถคำนวณ ต้นทุนลักษณะที่ 1 ได้เท่ากับ 2,095.29 บาทต่อการมาเที่ยวหนึ่งครั้ง และต้นทุนลักษณะที่ 2 เท่ากับ 1,589.374 บาทต่อการมาเที่ยวหนึ่งครั้ง ดังแสดงในตารางที่ 5.23

ตารางที่ 5.23 ต้นทุนการเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างที่มาอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

ลักษณะต้นทุน	ต้นทุนเฉลี่ย
(1) ต้นทุนเฉพาะค่าเดินทาง (P_1)	485.311 (บาท)
(2) ค่าเสียโอกาสของเวลา คำนวณจากอัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย	758.874 (บาท)
(3) ค่าเสียโอกาสของเวลา คำนวณจาก 1/3 ของอัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ย	252.958 (บาท)
(4) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	851.105 (บาท)
ต้นทุนที่รวมค่าเสียโอกาสของเวลา คำนวณจากอัตราค่าจ้างเต็ม $(P_1) = (1) + (2) + (4)$	2,095.29 (บาท)
ต้นทุนที่รวมค่าเสียโอกาสของเวลา คำนวณจากอัตราค่าจ้างเต็ม $(P_2) = (1) + (3) + (4)$	1,589.374 (บาท)
จำนวนครั้งโดยเฉลี่ยที่มาเที่ยวต่อปี (V)	1.901 (ครั้ง)
จำนวนวันที่นักท่องเที่ยวมาเที่ยวโดยเฉลี่ย (หากไม่ได้ค้างคืนนับเป็น 1 วัน)	1.111 (วัน)

ที่มา : จากการสำรวจ

เมื่อได้ข้อมูลลักษณะทางด้านเศรษฐกิจสังคมของนักท่องเที่ยว ข้อมูลค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว และจำนวนครั้งที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนต่อปีแล้ว จากนั้นสามารถหาสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวได้จากแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบส่วนบุคคล

5.4 การหาสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

การวิเคราะห์เพื่อหาสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวตามแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบส่วนบุคคล การศึกษาครั้งนี้จะสร้างแบบจำลอง 6 แบบ ซึ่งอยู่ในฟังก์ชันรูปแบบ Log Linear และรูปแบบ Double-log Linear โดยตัวแปรที่ใช้ในการประมวลผลในแบบจำลองมีดังนี้

ตารางที่ 5.24 ตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบส่วนบุคคล

ตัวแปร	คำอธิบายตัวแปร
V	จำนวนครั้งที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนในรอบปีที่ผ่านมา
P_1	ต้นทุนที่รวมค่าเสียโอกาสของเวลา โดยใช้อัตราค่าจ้างเต็ม
P_2	ต้นทุนที่รวมค่าเสียโอกาสของเวลา โดยใช้ 1/3 ของอัตราค่าจ้างเต็ม
P_3	ต้นทุนเฉพาะค่าเดินทาง
SOC_1	ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว ให้ $SOC_1 = 1$ ถ้านักท่องเที่ยวมีภูมิลำเนาอยู่ใน จ.ลำปาง
SOC_2	สถานภาพของนักท่องเที่ยว ให้ $SOC_2 = 1$ ถ้านักท่องเที่ยวมีสถานภาพโสด
SOC_3	การศึกษาของนักท่องเที่ยว ให้ $SOC_3 = 1$ ถ้านักท่องเที่ยวมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี
SOC_4	อาชีพของนักท่องเที่ยว ให้ $SOC_4 = 1$ ถ้านักท่องเที่ยวมีอาชีพลูกจ้าง/พนักงานเอกชน
SOC_5	รายได้สุทธิต่อเดือน

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 5.24 ตัวแปรต่างๆ ข้างต้นนี้ได้มาจากการเก็บตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน และตัวแปรต่างๆ ข้างต้นนี้จะเป็นข้อมูลที่ใช้ในการประมวลผลตามแบบจำลองที่ได้กำหนดไว้

ในการสร้างแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบส่วนบุคคลทั้ง 6 แบบจำลองนั้นจะกำหนดให้อยู่ในฟังก์ชันรูปแบบ Log Linear และรูปแบบ Double-log Linear จากนั้นนำสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวทั้ง 6 สมการซึ่งจะเป็นสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวแบบที่คิดเฉพาะต้นทุนการท่องเที่ยว และสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวแบบที่ใช้ตัวแปรทางด้านต้นทุนและตัวแปรทางด้านลักษณะเศรษฐกิจและสังคมที่ได้มาเปรียบเทียบกับค่าความน่าเชื่อถือกันแล้วเลือกสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวที่เหมาะสมที่สุดสำหรับอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

5.4.1 สมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวที่คิดเฉพาะต้นทุนการท่องเที่ยว

สมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวที่ใช้เฉพาะตัวแปรด้านต้นทุนเป็นตัวแปรอิสระเพียงตัวแปรเดียวในแต่ละสมการ โดยให้อยู่ในฟังก์ชันรูปแบบ Log Linear และรูปแบบ Double-log ดังนี้
สมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวในฟังก์ชันรูปแบบ Log Linear ทั้ง 3 ลักษณะต้นทุน คือ

$$\ln V_1 = f[P_1] \quad \text{มีรูปแบบสมการคือ } \ln V_1 = \alpha - \beta_1 P_1 \quad (5.1)$$

$$\ln V_2 = f[P_2] \quad \text{มีรูปแบบสมการคือ } \ln V_2 = \alpha - \beta_2 P_2 \quad (5.2)$$

$$\ln V_3 = f[P_3] \quad \text{มีรูปแบบสมการคือ } \ln V_3 = \alpha - \beta_3 P_3 \quad (5.3)$$

สมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวในฟังก์ชันรูปแบบ Double-log Linear ทั้ง 3 ลักษณะต้นทุน คือ

$$\ln V_4 = f[\ln P_1] \quad \text{มีรูปแบบสมการคือ } \ln V_4 = \alpha - \beta_4 \ln P_1 \quad (5.4)$$

$$\ln V_5 = f[\ln P_2] \quad \text{มีรูปแบบสมการคือ } \ln V_5 = \alpha - \beta_5 \ln P_2 \quad (5.5)$$

$$\ln V_6 = f[\ln P_3] \quad \text{มีรูปแบบสมการคือ } \ln V_6 = \alpha - \beta_6 \ln P_3 \quad (5.6)$$

จากนั้นนำสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวในรูปแบบล็อกข้างเดียวมาทำการประมวลผลตามแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบส่วนบุคคลที่ใช้เฉพาะตัวแปรต้นทุนการท่องเที่ยว (Single Variable) ได้ผลดังตารางที่ 5.25

ตารางที่ 5.25 ผลสรุปการประมวลผลตามแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบส่วนบุคคลที่ใช้เฉพาะตัวแปรต้นทุนการท่องเที่ยว ในฟังก์ชันรูปแบบ Log Linear

ตัวแปร	รูปแบบสมการที่ 5.1	รูปแบบสมการที่ 5.2	รูปแบบสมการที่ 5.3
Constant	0.507***	0.599***	0.557***
P	-0.00003313	-0.0001394***	-0.0001852***
R ²	0.006	0.041	0.054
F – statistic	2.155	19.609***	14.528***

*** Significant at 0.01, ** Significant at 0.05, * Significant at 0.10

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตารางที่ 5.31 จะได้ฟังก์ชันของสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวที่ใช้เฉพาะตัวแปร
 ต้นทุนการท่องเที่ยวทั้ง 3 รูปแบบ ดังนี้

$$\text{รูปแบบสมการที่ (5.1) } \ln V_1 = 0.507 - 0.00003313P_1, R^2 = 0.006$$

$$\text{รูปแบบสมการที่ (5.2) } \ln V_2 = 0.599 - 0.0001394P_2, R^2 = 0.041$$

$$\text{รูปแบบสมการที่ (5.3) } \ln V_3 = 0.557 - 0.0001852P_3, R^2 = 0.054$$

จะเห็นได้ว่า ในการประมวลผลตามแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบส่วนบุคคลที่ใช้
 เฉพาะตัวแปรต้นทุนการเดินทางในฟังก์ชันรูปแบบ Log Linear เมื่อนำแต่ละรูปแบบสมการมา
 เปรียบเทียบกันแล้ว ปรากฏว่ารูปแบบสมการที่ (5.3) ซึ่งเป็นฟังก์ชันที่ใช้ตัวแปรต้นทุนเฉพาะค่า
 เดินทางท่องเที่ยวเท่านั้นมีค่า R^2 มากที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 0.054 อธิบายได้ว่า ตัวแปรอิสระใน
 สมการสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนครั้งที่มาเที่ยวใน
 อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนได้ร้อยละ 5.4 โดยต้นทุนเฉพาะค่าเดินทางท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์เชิงลบ
 กับอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนครั้งที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 กล่าวคือ เมื่อต้นทุนเฉพาะค่าเดินทางท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงในทิศทางตรงกันข้าม หมายถึง ถ้า
 ต้นทุนเฉพาะค่าเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ทำให้อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนครั้งที่มาเที่ยว
 อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนลดลง แสดงว่าถ้านักท่องเที่ยวมีต้นทุนเฉพาะค่าเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มมาก
 ขึ้นจะทำให้จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวลดลง

จากนั้นนำสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวในฟังก์ชันรูปแบบ Double-log Linear มาทำการ
 ประมวลผลตามแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบส่วนบุคคลที่ใช้เฉพาะตัวแปรต้นทุนการ
 ท่องเที่ยว ได้ผลดังตารางที่ 5.26

ตารางที่ 5.26 ผลสรุปการประมวลผลตามแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบส่วนบุคคลที่ใช้
 เฉพาะตัวแปรต้นทุนการท่องเที่ยว ในฟังก์ชันรูปแบบ Double-log Linear

ตัวแปร	รูปแบบสมการที่ 5.4	รูปแบบสมการที่ 5.5	รูปแบบสมการที่ 5.6
Constant	0.732***	1.120***	1.011***
P	-0.03961	-0.101***	-0.09645***
R ²	0.005	0.034	0.044
F – statistic	1.853	12.151***	15.785***

*** Significant at 0.05, ** Significant at 0.05, * Significant at 0.10

ที่มา : จาการคำนวณ

จากตารางที่ 5.26 จะได้ฟังก์ชันของสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวที่ใช้เฉพาะตัวแปร
ต้นทุนการท่องเที่ยวทั้ง 3 รูปแบบ ดังนี้

$$\text{รูปแบบสมการที่ (5.4) } \ln V_4 = 0.732 - 0.03961 \ln P_1, R^2 = 0.005$$

$$\text{รูปแบบสมการที่ (5.5) } \ln V_5 = 1.120 - 0.101 \ln P_2, R^2 = 0.034$$

$$\text{รูปแบบสมการที่ (5.6) } \ln V_6 = 1.011 - 0.09645 \ln P_3, R^2 = 0.044$$

จะเห็นได้ว่า ในการประมวลผลตามแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบส่วนบุคคลที่ใช้
เฉพาะตัวแปรต้นทุนการเดินทางในฟังก์ชันรูปแบบ Double-log Linear เมื่อนำแต่ละรูปแบบสมการ
มาเปรียบเทียบกันแล้วปรากฏว่ารูปแบบสมการที่ (5.6) ซึ่งเป็นฟังก์ชันที่ใช้ตัวแปรต้นทุนเฉพาะค่า
เดินทางท่องเที่ยวเท่านั้นมีค่า R^2 มากที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 0.044 อธิบายได้ว่า ตัวแปรอิสระใน
สมการสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนเฉพาะค่าเดินทาง
ท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนได้ร้อยละ 4.4 โดยอัตราการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนเฉพาะค่า
เดินทางท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนครั้งที่มาเที่ยวอุทยาน
แห่งชาติแจ้ซ้อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เมื่ออัตราการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนเฉพาะค่า
เดินทางท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงจะมีผลทำให้อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนครั้งที่มาเที่ยวอุทยาน
แห่งชาติแจ้ซ้อนเปลี่ยนแปลงในทิศทางตรงกันข้าม หมายถึง ถ้าอัตราการเปลี่ยนแปลงของต้นทุน
เฉพาะค่าเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ทำให้อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนครั้งที่มาเที่ยวอุทยาน
แห่งชาติแจ้ซ้อนลดลง แสดงว่าถ้านักท่องเที่ยวมีต้นทุนเฉพาะค่าเดินทางเพิ่มมากขึ้นจะทำให้จำนวน
ครั้งที่มาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวก็จะลดลงด้วย

สรุปได้ว่าทั้งฟังก์ชันรูปแบบ Log Linear และรูปแบบ Double-log Linear ที่ให้ค่า R^2 สูงสุด
จะใช้ตัวแปรต้นทุนเฉพาะค่าเดินทางเท่านั้น แต่ในฟังก์ชันรูปแบบ Log Linear มีความเหมาะสม
กว่าฟังก์ชันรูปแบบ Double-log Linear เพราะต้นทุนเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างค่าเดินทาง (P_3)
กับอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนครั้งที่มาเที่ยวในฟังก์ชันรูปแบบ Log Linear มีความน่าเชื่อถือ
(R^2) มากกว่าความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนเฉพาะค่าเดินทางท่องเที่ยว
($\ln P_3$) กับอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนครั้งที่มาเที่ยวในฟังก์ชันรูปแบบ Double-log Linear

จากข้อสรุปข้างต้นนี้ ที่ว่าสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวที่ดีที่สุดที่เป็นทั้งรูปแบบสมการ
ล็อกข้างเดียวและล็อกคู่ ต่างก็มีตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรที่คิดเฉพาะต้นทุนการเดินทางเท่านั้น
เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นมากยิ่งขึ้นจึงนำตัวแปรทางด้านลักษณะเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยว

เข้ามาเป็นตัวแปรอิสระในสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวด้วยซึ่งสามารถพิจารณาได้จากหัวข้อที่ 5.4.2

5.4.2 สมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวที่ใช้ตัวแปรทางด้านลักษณะเศรษฐกิจและสังคม สมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวที่เพิ่มตัวแปรอิสระทางด้านลักษณะเศรษฐกิจและสังคมทั้ง 5 ตัวแปร โดยให้อยู่ในฟังก์ชันรูปแบบ Log Linear และรูปแบบ Double-log Linear เช่นเดิม ดังนี้ สมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวในฟังก์ชันรูปแบบ Log Linear ทั้ง 3 ลักษณะต้นทุน คือ

$$\ln V_7 = f[\text{SOC}_1, \text{SOC}_2, \text{SOC}_3, \text{SOC}_4, \text{SOC}_5, P_1] \quad (5.7)$$

$$\ln V_8 = f[\text{SOC}_1, \text{SOC}_2, \text{SOC}_3, \text{SOC}_4, \text{SOC}_5, P_2] \quad (5.8)$$

$$\ln V_9 = f[\text{SOC}_1, \text{SOC}_2, \text{SOC}_3, \text{SOC}_4, \text{SOC}_5, P_3] \quad (5.9)$$

สมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวในฟังก์ชันรูปแบบ Double-log Linear ทั้ง 3 ลักษณะ ต้นทุน คือ

$$\ln V_{10} = f[\text{SOC}_1, \text{SOC}_2, \text{SOC}_3, \text{SOC}_4, \text{SOC}_5, \ln P_1] \quad (5.10)$$

$$\ln V_{11} = f[\text{SOC}_1, \text{SOC}_2, \text{SOC}_3, \text{SOC}_4, \text{SOC}_5, \ln P_2] \quad (5.11)$$

$$\ln V_{12} = f[\text{SOC}_1, \text{SOC}_2, \text{SOC}_3, \text{SOC}_4, \text{SOC}_5, \ln P_3] \quad (5.12)$$

จากนั้นนำสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวในฟังก์ชันรูปแบบ Log Linear มาทำการประมวลผลตามแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบส่วนบุคคลที่ใช้ตัวแปรต้นทุนการท่องเที่ยว และตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยวได้ผลดังตารางที่ 5.27

ตารางที่ 5.27 ผลสรุปการประมวลผลตามแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบส่วนบุคคลที่ใช้ตัวแปรต้นทุนการท่องเที่ยว และตัวแปรทางด้านลักษณะเศรษฐกิจและสังคม ในฟังก์ชันรูปแบบ Log Linear

ตัวแปร	รูปแบบสมการที่ (5.7)	รูปแบบสมการที่ (5.8)	รูปแบบสมการที่ (5.9)
ค่า Constant	0.538*** (8.930)	0.580*** (9.643)	0.539*** (9.237)
SOC ₁ (ภูมิสำเนา)	0.110* (1.895)	0.0884 (1.548)	0.09831* (1.701)
SOC ₂ (สถานภาพ)	-0.214*** (-4.126)	-0.182*** (-3.529)	-0.194*** (-3.760)
SOC ₃ (การศึกษา)	-0.088 (-1.613)	-0.09201* (-1.704)	-0.08015 (-1.470)
SOC ₄ (อาชีพ)	0.096 (1.618)	0.08005 (1.375)	0.08707 (1.484)
SOC ₅ (รายได้)	0.000005103*** (6.583)	0.000004916*** (6.495)	0.000004780*** (6.265)
P (ต้นทุน)	-0.00005984*** (-2.892)	-0.0001268*** (-4.338)	-0.0001587*** (-3.542)
R ²	0.197	0.207	0.208
F – statistic	13.792***	14.639***	15.909***

ค่าในวงเล็บคือค่า t-statistic; ***Significant at 0.01** Significant at 0.05, * Significant at 0.10

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 5.27 จะได้ฟังก์ชันของสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวที่ใช้ตัวแปรต้นทุนการท่องเที่ยวและตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ในฟังก์ชันรูปแบบ Log Linear ดังนี้
รูปแบบสมการที่ (5.7)

$$\ln V_7 = 0.538 + 0.110SOC_1 - 0.214SOC_2 - 0.08839SOC_3 + 0.09550SOC_4 + 0.000005103SOC_5 - 0.00005984P_1, R^2 = 0.197$$

รูปแบบสมการที่ (5.8)

$$\ln V_8 = 0.580 + 0.08884SOC_1 - 0.182SOC_2 - 0.09201SOC_3 + 0.08005SOC_4 \\ + 0.000004916SOC_5 - 0.0001268P_2, R^2 = 0.207$$

รูปแบบสมการที่ (5.9)

$$\ln V_9 = 0.539 + 0.09831SOC_1 - 0.194SOC_2 - 0.08015SOC_3 + 0.08707SOC_4 \\ + 0.000004780SOC_5 - 0.0001587P_2, R^2 = 0.208$$

จะเห็นได้ว่า ในการประมวลผลตามแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบส่วนบุคคลที่ใช้ตัวแปรต้นทุนการเดินทางและตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ในฟังก์ชันรูปแบบ Log Linear เมื่อนำแต่ละรูปแบบสมการมาเปรียบเทียบกันแล้วปรากฏว่ารูปแบบสมการที่ (5.9) ซึ่งเป็นฟังก์ชันที่ใช้ตัวแปรต้นทุนเฉพาะค่าเดินทางท่องเที่ยวเท่านั้นมีค่า R^2 มากที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 0.208 อธิบายได้ว่า ตัวแปรอิสระในสมการสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนครั้งที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ได้ร้อยละ 20.8 โดยตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ สถานภาพ (SOC_2) การศึกษา (SOC_3) และต้นทุนเฉพาะค่าเดินทางท่องเที่ยว (P_3) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนครั้งที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน แต่เฉพาะตัวแปรทางด้านสถานภาพ (SOC_2) และต้นทุนเฉพาะค่าเดินทางท่องเที่ยว (P_3) นั้นจะมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เมื่อตัวแปรด้านสถานภาพและต้นทุนเฉพาะค่าเดินทางท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงจะมีผลทำให้อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนครั้งที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนเปลี่ยนแปลงในทิศทางตรงกันข้าม และสำหรับตัวแปรภูมิฐานะ (SOC_1) อาชีพ (SOC_4) และรายได้ (SOC_5) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนครั้งที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน แต่มีเฉพาะตัวแปร ภูมิฐานะ (SOC_1) และรายได้ (SOC_5) ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เมื่อตัวแปรด้านภูมิฐานะ และรายได้เปลี่ยนแปลงจะมีผลทำให้อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนครั้งที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน กับตัวแปรทั้งสอง

จากนั้นนำสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวในฟังก์ชันรูปแบบ Double-log Linear มาทำการประมวลผลตามแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบส่วนบุคคลที่ใช้ตัวแปรต้นทุนการท่องเที่ยว และตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยวได้ผลดังตารางที่ 5.28

ตารางที่ 5.28 ผลสรุปการประมวลผลตามแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบส่วนบุคคลที่ใช้ตัวแปรต้นทุนการท่องเที่ยว และตัวแปรทางด้านลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม ในฟังก์ชันรูปแบบ

Double-log Linear

ตัวแปร	รูปแบบสมการที่ (5.10)	รูปแบบสมการที่ (5.11)	รูปแบบสมการที่ (5.12)
ค่า Constant	0.906*** (4.878)	1.005*** (5.600)	0.915*** (6.749)
SOC ₁ (ภูมิสำเนา)	0.104* (1.778)	0.100* (1.724)	0.09723* (1.683)
SOC ₂ (สถานภาพ)	-0.210*** (-4.031)	-0.180*** (-3.434)	-0.189*** (-3.643)
SOC ₃ (การศึกษา)	-0.08368 (-1.522)	-0.08531 (-1.560)	-0.07117 (-1.303)
SOC ₄ (อาชีพ)	0.09505 (1.605)	0.08159 (1.383)	0.08283 (1.412)
SOC ₅ (รายได้)	0.000005058*** (6.505)	0.000004922*** (6.417)	0.000004836*** (6.342)
lnP (ต้นทุน)	-0.06627** (-2.477)	-0.08546*** (-3.150)	-0.08134*** (-3.612)
R ²	0.192	0.201	0.221
F – statistic	13.340***	14.107***	14.739***

ค่าในวงเล็บคือค่า t-statistic; ***Significant at 0.01, ** Significant at 0.05, * Significant at 0.10

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 5.28 จะได้ฟังก์ชันของสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวที่ใช้ตัวแปรต้นทุนการท่องเที่ยวและตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ในฟังก์ชันรูปแบบ Double-log Linear ดังนี้

รูปแบบสมการที่ (5.10)

$$\ln V_{10} = 0.906 + 0.104SOC_1 - 0.210SOC_2 - 0.08368SOC_3 + 0.09505SOC_4 + 0.000005058SOC_5 - 0.06627\ln P_1, R^2 = 0.192$$

รูปแบบสมการที่ (5.11)

$$\ln V_{11} = 1.005 + 0.100SOC_1 - 0.180SOC_2 - 0.08531SOC_3 + 0.08159SOC_4 \\ + 0.000004922SOC_5 - 0.08546\ln P_2, R^2 = 0.201$$

รูปแบบสมการที่ (5.12)

$$\ln V_{12} = 0.915 + 0.09723SOC_1 - 0.189SOC_2 - 0.07117SOC_3 + 0.08283SOC_4 \\ + 0.000004836SOC_5 - 0.08134\ln P_3, R^2 = 0.221$$

จะเห็นได้ว่า ในการประมวลผลตามแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบส่วนบุคคลที่ใช้ตัวแปรต้นทุนการเดินทางและตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ในฟังก์ชันรูปแบบ Double-log Linear เมื่อนำแต่ละรูปแบบสมการมาเปรียบเทียบกันแล้วปรากฏว่ารูปแบบสมการที่ (5.12) ซึ่งเป็นฟังก์ชันที่ใช้ตัวแปรต้นทุนเฉพาะค่าเดินทางท่องเที่ยวเท่านั้นมีค่า R^2 มากที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 0.221 อธิบายได้ว่า ตัวแปรอิสระในสมการสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนครั้งที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ได้ร้อยละ 22.1 โดยตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ สถานภาพ (SOC_2) การศึกษา (SOC_3) และ อัตราการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนเฉพาะค่าเดินทางท่องเที่ยว ($\ln P_3$) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนครั้งที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน แต่เฉพาะตัวแปรทางด้านสถานภาพ (SOC_2) และต้นทุนเฉพาะค่าเดินทางท่องเที่ยว (P_3) นั้นจะมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เมื่อตัวแปรด้านสถานภาพและอัตราการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนเฉพาะค่าเดินทางท่องเที่ยว เปลี่ยนแปลงจะมีผลทำให้อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนครั้งที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนเปลี่ยนแปลงในทิศทางตรงกันข้าม และสำหรับตัวแปรภูมิภาค (SOC_1) อาชีพ (SOC_4) และ รายได้ (SOC_5) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนครั้งที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน แต่มีเฉพาะตัวแปรภูมิภาค (SOC_1) และรายได้ (SOC_5) ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เมื่อตัวแปรด้านภูมิภาค และรายได้เปลี่ยนแปลงจะมีผลทำให้อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนครั้งที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน กับตัวแปรทั้งสอง

จากการเปรียบเทียบสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวทั้งฟังก์ชันรูปแบบ Log Linear และรูปแบบ Double-log Linear ตามตารางที่ 5.31 และ 5.32 แล้วนั้นพบว่า สมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวที่มีนัยสำคัญทางสถิติและมีค่า R^2 สูงสุด ได้แก่สมการที่ (5.12) คือ สมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวในฟังก์ชันรูปแบบ Double-log Linear ที่ใช้ตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรต้นทุนที่คิดเฉพาะค่าเดินทาง และตัวแปรทางด้านลักษณะเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ภูมิภาค สถานภาพ การศึกษา

อาชีพ และรายได้ จากข้อสรุปนี้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวมากขึ้น จึงนำสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวที่ (5.12) มาประมวลผลอีกครั้ง โดยนำเฉพาะตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น

5.4.3 สมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

จากข้อสรุปในหัวข้อที่ 5.4.2 นำสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวที่ (5.12) มาประมวลผลอีกครั้ง โดยนำเฉพาะตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น ซึ่งได้แก่ ตัวแปรทางด้านลักษณะเศรษฐกิจและสังคม 3 ตัวแปรได้แก่ ภูมิฐานะ (SOC₁) สถานภาพ (SOC₂) และรายได้ (SOC₅) และ ตัวแปรต้นทุนที่คิดเฉพาะค่าเดินทาง (lnP₃) ได้ผลปรากฏตามตารางที่ 5.29 ดังนี้

ตารางที่ 5.29 การประมวลผลของสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient)	Standard Error	t-statistic	Probability
ค่า Constant	0.525***	0.053	9.863	0.000
SOC ₁	0.103*	0.058	1.761	0.079
SOC ₂	-0.206***	0.052	-3.987	0.000
SOC ₅	0.000005252***	0.000	6.785	0.000
ln P ₃	-0.0000588***	0.000	-2.825	0.005
R² = 0.184 F – statistic [4,339] = 19.082*** *** Significant at 0.01, ** Significant at 0.05, * Significant at 0.10				

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตารางที่ 5.29 นำค่าสัมประสิทธิ์มาแทนค่าจะได้สมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนที่เหมาะสมที่สุด คือ

$$\ln V = 0.525 + 0.103SOC_1 - 0.206SOC_2 + 0.000005252SOC_5 - 0.0000588\ln P_3 \quad (5.13)$$

5.5 การประมาณมูลค่าของสถานที่ท่องเที่ยว

เมื่อได้สมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนที่ดีที่สุดแล้ว จากนั้นหามูลค่าส่วนเกินของผู้บริโภค โดยทำการอินทิเกรตแบบจำกัดเขตของฟังก์ชันอุปสงค์การท่องเที่ยวเทียบกับระดับราคาในช่วงต่ำสุด (P_L) กับระดับราคาสูงสุด (P_H) ฉะนั้น สามารถหามูลค่าส่วนเกินของผู้บริโภคของนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนได้จากการนำค่าสัมประสิทธิ์ของสมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ดังสมการที่ 5.13

$$\ln V = 0.525 + 0.103SOC_1 - 0.206SOC_2 + 0.000005252SOC_5 - 0.0000588\ln P_3$$

เมื่อ Anti Log จะได้สมการอุปสงค์ คือ

$$V = e^{0.525 + 0.103SOC_1 - 0.206SOC_2 + 0.000005252SOC_5 - 0.0000588\ln P_3} \quad (5.14)$$

เพื่อนำมาแทนค่าเพื่อหามูลค่าส่วนเกินผู้บริโภค และจากการรวบรวมข้อมูลได้ระดับราคาสูงสุดหรือต้นทุนเฉพาะค่าเดินทางที่สูงสุดเท่ากับ 6,000 บาท(จากการคำนวณสมการเมื่ออุปสงค์การท่องเที่ยวมีค่าเท่ากับศูนย์) และระดับราคาต่ำสุดเท่ากับ 20 บาท(จากการออกแบบสอบถาม) จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประมาณการเท่ากับ 344 คนเมื่อทำการคำนวณแล้วได้มูลค่า ดังตารางที่ 5.30

ตารางที่ 5.30 มูลค่าส่วนเกินของผู้บริโภคและมูลค่านันทนาการของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

รายการ	มูลค่า
มูลค่าส่วนเกินของผู้บริโภคต่อคน	9,007.957 บาท/คน
มูลค่าส่วนเกินของผู้บริโภคต่อการมาแต่ละครั้ง	4,738.037 บาท/ครั้ง/คน
มูลค่านันทนาการของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน	4,347,113,771.272 บาท
มูลค่านันทนาการของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนต่อพื้นที่	7,343,097.587 บาท/ ตร.กม.

ที่มา : จากการคำนวณ

โดยมูลค่าทางเศรษฐกิจที่คำนวณได้ มีดังนี้

มูลค่าส่วนเกินของผู้บริโภคต่อคน เท่ากับ ผลรวมของมูลค่าส่วนเกินผู้บริโภคของนักท่องเที่ยวแต่ละบุคคลหารด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง 344 คน มีค่าเท่ากับ 9,007.957 บาทต่อคน จากนั้นจึงหามูลค่าส่วนเกินของผู้บริโภคต่อการมาแต่ละครั้ง เท่ากับ มูลค่าส่วนเกินของผู้บริโภคต่อคนหารด้วยจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน โดยเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 1.901 ครั้งต่อปี ดังนั้น ได้มูลค่าส่วนเกินของผู้บริโภคต่อการมาแต่ละครั้งเท่ากับ 4,738.037 บาทต่อครั้งต่อคน และสามารถหามูลค่านันทนาการของแหล่งท่องเที่ยวนี้ โดยนำจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนทั้งหมดในปี พ.ศ. 2546 ซึ่งเท่ากับ 482,586 คน มาคูณกับมูลค่าส่วนเกินของผู้บริโภคต่อคน จะได้ มูลค่านันทนาการของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน เท่ากับ 4,347,113,771.272 บาท

สำหรับมูลค่านันทนาการของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนต่อพื้นที่ เท่ากับ มูลค่านันทนาการของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน หารด้วยจำนวนพื้นที่ทั้งหมดของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ซึ่งเท่ากับ 592 ตารางกิโลเมตร ดังนั้น มูลค่านันทนาการของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนต่อพื้นที่ เท่ากับ 7,343,097.587 บาทต่อตารางกิโลเมตร

จะเห็นได้ว่า มูลค่านันทนาการของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนที่มีมูลค่าค่อนข้างสูงสามารถแสดงให้เห็นว่าคุณค่าของสภาพแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนนั้นมีความประ โยชน์ควรค่าที่จะต้องอนุรักษ์และพัฒนาอย่างรอบคอบมากยิ่งขึ้น เพราะผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมมักเกิดควบคู่ไปกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การลงทุนในการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปการให้กับแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากในการวางแผนนโยบาย และการบริหารจัดการแผนพัฒนาของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนที่จะต้องทำอย่างรอบคอบตามสภาพของเศรษฐกิจโดยรวม และคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนเป็นสำคัญ

จากการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการประเมินมูลค่านันทนาการของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนที่เป็นมูลค่าที่คิดเฉพาะจากการใช้ประโยชน์โดยตรง (Direct Use Value) ของประชาชนในฐานะผู้บริโภคที่ได้จากสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ มูลค่านันทนาการสามารถสะท้อนถึงคุณค่าของสภาพแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศ และมูลค่าที่ได้เหล่านี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้หลายรูปแบบ เช่น การนำมูลค่านันทนาการไปเปรียบเทียบกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีลักษณะนันทนาการใกล้เคียงกันโดยวิธีการส่งผ่านผลประโยชน์ ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งในวิธีประเมินมูลค่าสิ่งแวดล้อมทางด้านเศรษฐศาสตร์ หรือสามารถนำไปใช้ในเรื่องการวิเคราะห์และประเมินโครงการโดยวิธีการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ (Cost – Benefit

Analysis) ในด้านที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งมูลค่าทางเศรษฐกิจที่ได้
เหล่านี้ก็จะป็นต้นทุนด้านสิ่งแวดล้อมจึงเปรียบเสมือนต้นทุนของโครงการเช่นกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved